

Δὲν παρέλειπον δ' ἐν τούτοις καὶ εἰς ἄλλας τινὰς μικρὰς φιλολογικὰς ἐργασίας νὰ ἐπιδίδωμαι, ἕξ ὧν ἐνίστε ὀλίγα ἐποριζόμην διὰ τὰς ἀναποφεύκτους ἀνάγκας μου. Οὕτως ἡ 'Εστία, ἐν ὅσῳ διηυθύνετο ὑπὸ τοῦ κ. Κασδόνη, ἀντήμοιβεν ἐλευθερίως ὅσα ἄρθρα τῇ ἔδιδον. Ἄφ' οὗτου ὅμως ἤλλαξε διεύθυνσιν, ἔπαυσεν ἔχουσα ἀνάγκην τῆς συνεργασίας μου· καὶ ἡμερολόγια δὲ μοὶ ἐζήτουν καὶ ἐλάμβανον παρ' ἐμοῦ ἄρθρα. Εἰς μάλιστα τῶν ἐκδοτῶν τοιούτου ἡμερολογίου, εἰς ὃν ἠναγκάσθην νὰ ὁμολογήσω ὅτι, εἰς ἅς διετέλουν περιστάσεις, δὲν ἐδυνάμην νὰ ἐργάζωμαι ἀμισθί, καὶ ἠναγκαζόμην νὰ πωλῶ τὸν καιρὸν μου, μοὶ ἀπήντησεν ὅτι ἐννοεῖ τοῦτο, καὶ προθυμώτατα μοὶ ἐχορήγει, ἦν ἀπήτησα χρηματικὴν ἀμοιβήν. Ἀλλά, λαβὼν τὸ ἔργον μου, τὸ ἐξέδωκε καί, οὔτε τὴν χρηματικὴν ἀμοιβήν, οὔτε κἂν ἐν ἀντίτυπον τοῦ ἡμερολογίου ποτὲ μοὶ ἔπεμψε. Τίς ἦτο ὁ ἐντιμὸς οὗτος ἐκδότης τὸ ἀποσιωπῶ, διότι γράφω ἰδικὰ μου, οὐχὶ ἔδικά του ἀπομνημονεύματα.

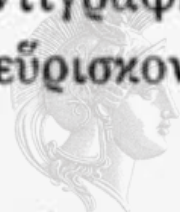
ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Λεξικὸν ἀρχαιολογικόν.

Οὐ σπάνια δὲ μοὶ ἐπῆλθον καὶ ἄλλαι τοιαῦται ἀπογοητεύσεις, ὥστε εἶχον ἤδη φθάσῃ εἰς τὴν ἀπόφασιν, ἀπαξ διὰ πάντοτε, νὰ θραύσω τὸν κάλαμον, ὅτε, κατὰ τὸ ἐπιὸν ἔαρ, προσελθὼν μοι ὁ ἐκδότης κ. Κωνσταντινίδης, μοὶ ἐπρότεινε ν' ἀναδεχθῶ τὴν σύνταξιν λεξικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαίας ἱστορίας καὶ ἀρχαιολογίας μετὰ πολυαρίθμων εἰκόνων. Καὶ ὑπὸ ἄλλας μὲν περιστάσεις τοὺς ὅρους πολὺ ἐπωφελεῖς δὲν θα ἔκρινον, διότι ἐπρόκειτο δι' ἐκάστην σελίδα εἰς μέγιστον ὄγδοον, σχεδὸν εἰς τέταρτον, συγκειμένην ἐκ δύο στηλῶν, νὰ λαμβάνω ἀμοιβήν δραχ. 3.10, ἥτοι χρυσᾶς 2.50, ἢ ἔστω καὶ 3 συνυπολογιζόμενου καὶ τοῦ χώρου τῶν εἰκόνων, ὧν ὅμως ἡ εὕρεσις καὶ ἡ ἐκλογή, οὐκ ὀλίγον ἐργώδης, ἦν καὶ αὕτη δι' ἐμέ. Τοιαύτη ἀμοιβή, καὶ δι' ἀπλῆν μετάφρασιν, ἴσως καὶ δι' ἀπλῆν ἀντιγραφὴν, μεγάλη δὲν θα ἐλογίζετο· ἀλλ' ἐγώ, ὅσα μὲν ἄρθρα εὕρισκον καλῶς

συντεταγμένα εἰς ἄλλας γλώσσας, τὰ μετέφραζον, διὰ δὲ τὰ λοιπὰ καὶ σπουδαιότερα ἀνέτρεχον εἰς μελέτας τῶν πηγῶν καὶ συγγραμμάτων περὶ αὐτῶν πραγματευομένων. Εἰσγαζόμενην δὲ νυχθημερόν, καὶ ἐπεράτωσα τὸ ἔργον τῇ 20 Σεπτεμβρίου 1889, ὅτε μετ' ὀλίγους μῆνας ἐπερατώθη καὶ ἡ τύπωσις. Ἡ σπουδὴ δὲ μεθ' ἧς ἐπεμελούμην τῆς συγγραφῆς ταύτης, πάσης ἄλλης ἀσχολήσεως ἀποστάς, προήρχετο καὶ ἐκ τοῦ ὅτι εἰς τὴν ἡλικίαν, εἰς ἣν εἶχον ἀφιχθῆ ἀφορῶν, ἐνόμιζον ἀναγκαῖον νὰ συντελέσω τὸ σύγγραμμα τοῦτο πρὶν ἔλθῃ τὸ μοιραῖον τέλος μου, διότι, ὅστις ἄλλος καὶ ἂν ἔπειτα ἀνελάμβανε τὴν συμπλήρωσιν αὐτοῦ, ὅσον καὶ ἂν ἦν ἰκανώτερός μου, δὲν θὰ ἐγνώριζε τὴν μέθοδον, καθ' ἣν εἰργάσθην καὶ τὰς πηγὰς πάσας ἐξ ὧν ἦντλουν, ὥστε τὸ σύγγραμμα θὰ παρεξέκλινε τοῦ πρώτου σχεδίου του πρὸς βλάβην τοῦ μετ' ἐμοῦ συμβληθέντος ἐκδότου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Ἐφημερίδες

ΑΘΗΝΩΝ

Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἐπεδιδόμην ἐνίοτε καὶ εἰς ἄλλας βραχείας τινὰς ἐργασίας. Οὕτως, ὅτε ἰδρῦθη ἐν Ἀθήναις ἡ Γαλλικὴ ἐφημερὶς Spectateur d' Orient, ὁ ἀρχισυντάκτης αὐτῆς μοὶ ἐζήτησε τὴν συνεργασίαν μου. Καὶ ἀναμίξεως μὲν εἰς τὴν πολιτικὴν αὐτῆς πορείαν ἀπέσχον παντάπασι, διότι ἐγὼ κἄν, κατὰ τὰς ἐμὰς θεωρίας, εἰς οὐδέτερον τῶν τὴν πολιτικὴν καὶ τὴν ἐφημεριδογραφίαν τῆς Ἑλλάδος διαιρούντων τότε κομμάτων ἔβλεπον τὴν σωτηρίαν, οὔτε τὸ ἐν τοῦ ἄλλου ἔκρινον μᾶλλον καταδικαστέον. Περιορίσθην λοιπὸν εἰς τὸ νὰ γράψω σειρὰν ἄρθρων περὶ **Τοπογραφίας τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν**, ἃ μετέπειτα, ἀδεία τῆς συντάξεως τῆς ἐφημερίδος, ἐξέδωκα μετὰ χάριτος εἰς φυλλάδιον, ἐκδοὺς αὐτὸ παρὰ τῷ κ. Κωνσταντινίδῃ. Ἀπερῶφόφησε δ' ἡ ἔκδοσις μέρος τῆς ἀντιμισθίας τοῦ λεξικοῦ, χωρὶς οὐδὲ λεπτὸν νὰ φέρῃ ὠφέλειαν.

Ὅσάκις δ' ἐδυνάμην, στιγμὰς ὑποκλέπτων, ἔγραφον καὶ εἰς ἄλλας ἐφημερίδας, οἷου δήποτε κόμματος, διότι εἰς οὐδὲν ἀνήκον,